

pozneje tako zelo kesati; a ker je šel celó majhen mej prave vojake, se mu je primerila ona nesreča, da je začel izgovarjati napačne besede ter zašel celo v smrtno nevarnost. Vaše igranje je pa čisto pošteno in upam, da se vaš angeljski patron radostno ozira iz nebes na vas.

Igrali boste še druge igre z dovoljenjem starišev. Le vse bodi pošteno, in v slavo božjo tudi vaše igranje. Vendar samo igrati se vse dolge počitnice bi bilo pa res — preotročje! Poprimite se tudi koristnih opravil; osobito pa bodi služba božja tem natančnejša, čim več časa vam je na razpolago. Pa glejte, da se mi vsi zopet zdravi in čvrsti, čili in veseli povrnete na šolske klopi!

„Internus“.

O čudni roži.

O, ve ženice, o, ve mamke,
Ki svojo ste prodale mi modrost!
Pri nas pač tolikšna je pamet,
Kot duše in srca svetost!

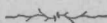
So djale: „O, me vemo, vemo,
Da raste čudna roža vrh planin,
Ki vsakega ozdravi v hipu
Vseh, i najhujših bolečin.“

Na postelji, — bodočem odru —
Že mesce strt ležim in brez moči,
Sinoč pa so mi svetovale
In govorile te reči:

V trenutku vstal mi up je v duši:
Morda vendar bolesti konec bo!?
„Bog vas poslal je, dobre mamke,
A kdo s planin prinese jo?“

„— O — tisti, ki o roži čudni
In čudotvorni razodel je nam,
Je djal, da roža ne pomaga,
Če je bolnik ne vtrga — sam ..“

Rado Kósar.

Zadnja pesem.

O, jaz bolan in ves potr
Na posteljo privezan čakam,
Kdaj pride po-me bela smrt,
Ogorek tleči pogasi
In presadi me v boljši vrt.

In res! Saj pesem, iz srca
Kipeča v tih večer, vsakoga
Ganiti mora do solza...
A kdor ostane trd ob nji,
Ta kamen za srce ima...

Mladenci iz treh vasi
Pod mojim oknom na potoku
Pojó do tihe polnoči
Vesele pesmi; marsikdo,
Ki sliši, tiho se solzi...

In mene naj ne gane; ah,
Presladke pesmi melodija,
Ko pač ob vsaki mislim plah:
Poslušaj, zadnja ti je ta...!
V srce pa lega up in strah.

— Ne, mladci, čujte, ko moj dan
Ugasne, mi zapojte ono:
„Oj, plaval čoln je v ocean,
Ob zori čil in čvrst, — v večer
Gre strt iskat miru v pristan...“

Rado Kósar.

